

Not-ondertekend afschrift
afgeleverd aan *het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap*
Bestemd voor bestuurlijke inlichtingen.
Vrij van griffierechten

Griffie nr. <i>1285</i>	<u>CORRECTIONELE RECHTBANK TE MECHELEN</u> <u>Openbare terechtzitting van 28 juni 2006.</u>
Not.nr.	

De Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, 11e kamer, rechtsprekend in correctionele zaken, wijst het volgende vonnis :

Inzake van :

De rechtstreeks dagende partij :

2505 **DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR** van de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen, Bestuur Ruimtelijke ordening te Antwerpen, waarvan de kantoren gevestigd zijn te 2018 Antwerpen, Copernicuslaan, 1 bus 9.

vertegenwoordigd door Mr. _____ advocaat te _____,

Bij wie gevoegd: het Openbaar Ministerie

tegen :

2506 1. _____, zonder beroep, geboren op _____ te _____, wonende te _____,

2507 2. _____, hulp handelaar, geboren op _____ te _____, wonende te _____,

Beiden vertegenwoordigd door Mr. _____, advocaat te _____ t op _____

Beiden rechtstreeks gedagvaard bij geregistreerd exploitant van plaatsvervangend
gerechtsdeurwaarder _____ loco _____, gerechtsdeurwaarder te
_____ dd. 23 december 2005 en tevens aangezegd aan Dhr. Procureur des
Konings te _____ op dezelfde datum;

teneinde :

Gedaagden het gebod op te leggen om binnen een termijn van 1 maand na de
betekening van het te vellen vonnis en dit op straffe van een dwangsom van 500
euro per dag vertraging over te gaan tot uitvoering en naleving van het vonnis
gewezen door de 11^e kamer der correctionele rechtbank te Mechelen van 17 juni
1998 waarbij gedaagde werd veroordeeld wegens het zonder vergunning aanleggen
en instandhouden van een paardenpiste op het onroerend goed gelegen te

_____, gekadaastreerd
met een (globale) oppervlakte van _____ en hij tezelfdertijd werd veroordeeld
tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat binnen een termijn van één
jaar nadat het vonnis in kracht van gewijsde zou zijn getreden en dit door het
verwijderen van de terreinophoging en het staken van het strijdig gebruik;

gedaagden te veroordelen tot alle kosten, met inbegrip van de
rechtspiegingsvergoeding;

Het te vellen vonnis uitdrukkelijk uitvoerbaar te horen verklaren bij voorraad,
niettegenstaande alle verhaal en met verbod tot kantonnement;

Gelet op de processtukken;

Gehoord de rechtstreeks dagende partij in haar middelen en besluiten;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beide gedaagden in hun middelen van verdediging;

1. Uiteenzetting van de feiten

1.

Bij vonnis gewezen door de 11^e kamer van de correctionele rechtbank te Mechelen
van 17 juni 1998 werd de heer _____, geboren te
op _____, wonende
_____ echtgenoot, resp. vader van de rechtstreeks gedaagden, veroordeeld
wegens het zonder vergunning aanleggen en instandhouden van een paardenpiste
op het onroerende goed gelegen te
gekadaastreerd als _____ met een (globale) oppervlakte
van _____

Tezelfdertijd werd hij tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat
veroordeeld binnen een termijn van één jaar nadat het vonnis in kracht van
gewijsde zou zijn getreden en dit door het verwijderen van de terreinophoging en
het staken van het strijdig gebruik;

De herstelmaatregel werd opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van 500 F per kalenderdag vertraging in het voltooid herstel van de plaats in de vorige staat en dit vanaf de dag volgend op de laatste dag van de gestelde hersteltermijn;

Tegen dit vonnis werd geen beroep aangetekend, zodat het kracht van gewijsde kreeg en het uiterlijke tegen 2 juli 1999 integraal vrijwillig had moeten uitgevoerd zijn;

2.

Het vonnis werd betekend met een bevel op 20 oktober 1999;

3.

Op 6 maart 2003 werd een wettelijke hypotheek gevestigd overeenkomstig art. 160,6^e lid van het Decreet van 18 mei 1999, waarvan de heer , hoger vernoemd, trouwens per aangetekende brief van 31 maart 2003 in kennis werd gesteld en waarbij deze nogmaals werd aangemaand vooralsnog vrijwillig tot herstel over te gaan;

4.

In plaats van tot vrijwillig herstel over te gaan vergenoegde de heer , hoger vermeld, er zich mee de dwangsommen te betalen en verkoos deze m.a.w. het rechterlijk bevel tot vrijwillig herstel niet uit te voeren;

5.

De heer , hoger vermeld, overleed op 16 februari 2005 en liet na zijn weduwe (eerste rechtstreeks gedaagde) en zijn zoon (tweede rechtstreeks gedaagde) beiden wonende op hetzelfde adres als de overledene;

6.

Ook na het overlijden van de heer , hoger vermeld, dus na 16 februari 2005, werden de dwangsommen verder betaald door de erfgenamen, huidige gedaagden, (betalingen op 16 februari 2005, 15 maart 2005, 13 april 2005, 10 mei 2005, 14 juni 2005, 15 juli 2005).

7.

Bij het overlijden van de veroordeelde aan wie door de strafrechter ook een herstelmaatregel inzake stedenbouw werd opgelegd, vervalt enkel de straf; de bevolen herstelmaatregel weegt op de nalatenschap en moet door de erfgenamen worden uitgevoerd (Zakboekje Ruimtelijke Ordening 2006, Kluwer, 2005, blz. 794 met verwijzing naar P. Arnou, "stedenbouw: partijen in het strafrechtelijk geding" in : Strafrecht en Strafvordering, artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, losbl. 28);

De aan de herstelmaatregel gekoppelde dwangsom wordt echter niet verbeurd; de dwangsom zal pas door de erfgenamen en andere rechtverkrijgenden van de veroordeelde worden verbeurd nadat de rechter die haar heeft opgelegd, aldus heeft beslist; De rechter kan naar aanleiding hiervan het bedrag en de voorwaarden van de dwangsom wijzigen; De voor het overlijden verbeurde dwangsommen blijven daarentegen wél verschuldigd (Zakboekje Ruimtelijke Ordening 2006, Kluwer, 2005 blz. 775-776);

Zie artikel 1385 septies Ger. W. :

“na overlijden van de veroordeelde wordt een dwangsom die op een bepaald bedrag per tijdseenheid is vastgesteld, niet verder verbeurd, maar de voor het overlijden verbeurde dwangsommen blijven verschuldigd. De dwangsom wordt door erfgenamen en andere rechtsverkrijgenden van de veroordeelde pas opnieuw verbeurd nadat de rechter die haar heeft opgelegd, aldus heeft beslist. De rechter kan het bedrag en de voorwaarden ervan wijzigen.

8.

Uit de hiervoor geschetste omstandigheden blijkt overduidelijk dat men onwillig is om zich te conformeren aan het definitief rechterlijk bevel en dat de opgelegde dwangsom te laag is om hen te motiveren hiertoe alsnog over te gaan;

2. De beoordeling :

Uit het kadastraal stuk de dato 30.05.2006 blijkt ontegensprekelijk dat gedaagden de eigenaars zijn van de kwestieuze percelen landbouwgrond.

Uit het feit dat zij, als erfgenaam van de nalatenschap van wijlen de dwangsommen vrijwillig hebben gekweten, blijkt afdoende naar recht dat zij niet wensen over te gaan tot vrijwillig herstel.

Het is voor deze rechtbank duidelijk dat gedaagden het uitgesproken vonnis naast zich neerleggen en geen enkel respect tonen voor rechterlijke uitspraken en voor het algemeen belang dat meer dan ooit gebaat is met een goede ruimtelijke ordening.

Het algemeen belang vereist dat de gevolgen van een gepleegd misdrijf door de beklagde en zijn rechtsopvolgers op burgerlijk vlak worden hersteld, zowel wat betreft privaat benadeelden als de overheid als benadeelde. Het is bvb precies daarom dat tal van regels met betrekking tot een ruime verbeurdverklaring de jongste in voege zijn getreden.

Ter terechtzitting is opnieuw gebleken dat gedaagden geenszins wensen de uitgesproken herstelmaatregel te respecteren (zie zittingsblad).

Gelet op deze nieuwe gegevens is het noodzakelijk een dwangsom op te leggen aan gedaagden, die hoger is als de oorspronkelijke dwangsom en die gedaagden er zal toe aanzetten om de uitgesproken herstelmaatregel te respecteren.

Bedoeling is immers een spoedige tenuitvoerlegging van de definitieve rechterlijke bevelen te bekomen, zonder te verzanden in een procedureslag (Conclusie van Advocaat - Generaal E. Krings, gepubliceerd bij Benelux Gerechtshof, 5 juli 1985, R.W., 1985-1986, 936).

Uit de debatten ter terechtzitting is gebleken dat gedaagden tot op heden niet zijn overgegaan tot herstel conform het uitgesproken vonnis.

Over de herstelmaatregel is definitief uitspraak gedaan bij vonnis van 17 juni 1998.

De opheffing van het strafbaar karakter van de feiten die voorheen een misdrijf uitmaakten heeft enkel het verval van de strafvordering tot gevolg (zie Cass. 13 december 2005, 2^e kamer, RC05CD5-2).

OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK :

Gelet op de artikelen :

- 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 40, 41 der wet van 15 juni 1935;
- 162, 194, 195 van het wetboek van strafvordering;
- 2, 3 en 4 wet van 26 juni 2000 en wet 30 juni 2000 betreffende de
- invoering van de euro, en de Koninklijke Besluiten van 20 juli 2000 in uitvoering van voormelde wetten; EU-verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over de invoering van de euro; - EU-verordening nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro;

door de voorzitter ter terechtzitting aangewezen;

Rechtsprekend op tegenspraak :

Veroordeelt beide gedaagden met toepassing van art. 1385septies Ger. Wetboek tot een **dwangsom van honderdvijftig (€ 150) euro per dag vertraging**, ingaand bij het verstrijken van één maand na de betekening van het te vellen vonnis, bij niet naleving en uitvoering van het vonnis gewezen door de 11e kamer van de correctionele rechtbank te Mechelen van 17 juni 1998 waarbij wijlen hun echtgenoot, resp. vader, werd veroordeeld wegens het zonder vergunning aanleggen en instandhouden van een paardenpiste op het onroerende goed gelegen te _____, gekadastréerd als _____, met een (globale) oppervlakte van _____ en hij tezelfdertijd werd veroordeeld tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat binnen een termijn van één jaar nadat het vonnis in kracht van gewijsde zou zijn getreden en dit door het verwijderen van de terreinophoging en het staken van het strijdig gebruik;

Veroordeelt beide gedaagden hoofdelijk tot betaling aan de rechtstreeks dagende partij van de kosten van de rechtstreekse dagvaarding begroot op 150,62 euro.

Verklaart huidig vonnis uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande alle verhaal en met verbod tot kantonnement.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 juni 2006.

Aanwezig :

- alleenzetelend rechter;
- eerste substituut- procureur des Konings;
- griffier.